

123

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie uposażenia pracowników farmaceutycznych oraz uposażenia innych pracowników zatrudnionych w aptekach otwartych i kolejowych.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz art. 4 ust. 6 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

Uposażenie podstawowe.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy uposażenia:

- 1) magistrów farmacji, prowizorów farmacji, aptekarzy aprobowanych, pomocników aptekarskich, asystentów

aptecznych, techników farmaceutycznych i techników aptecznych — zwanych dalej „pracownikami farmaceutycznymi”, zatrudnionych w aptekach i zakładach społecznych służby zdrowia oraz w laboratoriach kontrolnych,

- 2) opisywaczy, fasowaczek i pomocniczych sił fizycznych zatrudnionych w aptekach otwartych i kolejowych oraz
3) starszych księgowych, księgowych, kasjerów i pomocniczych sił fizycznych zatrudnionych w aptekach otwartych i laboratoriach kontrolnych.

§ 2. 1. Dla pracowników farmaceutycznych (§ 1 pkt 1) ustala się miesięczne uposażenie podstawowe z uwzględnieniem następujących szczebli i stażu pracy:

Zawód	Szczebel	Stawki uposażenia miesięcznego w złotych						
		staż pracy						
		w 1 roku pracy	do 3 lat pracy	po 3 latach pracy	po 5 latach pracy	po 10 latach pracy	po 15 latach pracy	po 20 latach pracy
Magister farmacji, prowizor farmacji, aptekarz aprobowany	A	1.450	1.700	1.950	2.150	2.350	2.500	2.700
	B	1.590	1.850	2.120	2.350	2.570	2.750	2.950
	C	1.630	1.900	2.180	2.410	2.640	2.830	3.030
	D	1.720	2.000	2.290	2.540	2.790	3.000	3.200
	E	1.810	2.100	2.410	2.670	2.930	3.160	3.360

Zawód	Szczebel	Stawki uposażenia miesięcznego w złotych			
		staż pracy			
		do 10 lat pracy	po 10 latach pracy	po 15 latach pracy	po 20 latach pracy
Pomocnik aptekarski, asystent apteczny	A	1.600	1.850	2.000	2.250
	B	1.800	2.060	2.210	2.460
	C	1.860	2.130	2.280	2.530
	D	1.990	2.270	2.420	2.670
	E	2.120	2.410	2.560	2.810

Zawód	Szczebel	Stawki uposażenia miesięcznego w złotych				
		staż pracy				
		do 2 lat pracy	po 2 latach pracy	po 5 latach pracy	po 10 latach pracy	po 18 latach pracy
Technik farmaceutyczny	A	1.300	1.400	1.500	1.700	1.850
	B	1.430	1.550	1.670	1.880	2.030
	C	1.475	1.595	1.720	1.940	2.090
	D	1.560	1.690	1.830	2.060	2.210
	E	1.650	1.790	1.940	2.180	2.330

Zawód	Szczebel	Stawki uposażenia miesięcznego w złotych				
		staż pracy				
		do 2 lat pracy	po 2 latach pracy	po 5 latach pracy	po 10 latach pracy	po 18 latach pracy
Technik apteczny	A	1.300	1.400	1.500	1.700	1.850
	B	1.430	1.530	1.650	1.850	2.000
	C	1.475	1.575	1.695	1.895	2.045
	D	1.560	1.660	1.790	1.990	2.140
	E	1.650	1.750	1.890	2.090	2.240

2. Zasady zaliczania do poszczególnych szczebli ustala w drodze rozporządzenia Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia oraz w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 3. 1. Stawki miesięcznego uposażenia podstawowego dla pracowników określonych w § 1 pkt 2 i 3 ustala się w następującej wysokości:

Stanowisko	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych
Pomocnicza siła fizyczna	780—950
Fasowaczka	880—1.050
Opisywacz	950—1.200
Księgowy, kasjer	1.050—1.500
Starszy księgowy	1.350—1.600

2. Pracownikom zatrudnionym w laboratoriach kontrolnych na niżej wymienionych stanowiskach zwiększa się uposażenie podstawowe (ust. 1) o następujące kwoty:

- 1) dla pomocniczej siły fizycznej — zł 100,
- 2) dla księgowego — zł 150,
- 3) dla starszego księgowego — zł 180.

§ 4. 1. Przejście do wyższej stawki uposażenia pracowników farmaceutycznych następuje z dniem pierwszym miesiąca po nabyciu uprawnień do tej stawki.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników

Służby Zdrowia określi szczegółowe zasady obliczania stażu pracy pracowników farmaceutycznych.

§ 5. 1. Miesięczne uposażenie podstawowe w wysokości określonej w §§ 2 i 3 otrzymują pracownicy przy zatrudnieniu w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

2. W razie zatrudnienia w wymiarze godzin mniejszym lub większym niż określony w ust. 1 pracownikowi wypłaca się uposażenie za godzinę, stanowiące $\frac{1}{175}$ część miesięcznego uposażenia podstawowego.

3. W razie zatrudnienia w wymiarze ponad 46 godzin tygodniowo pracownikowi wypłaca się uposażenie za godziny nadliczbowe zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa pracy.

4. Dla pracowników farmaceutycznych zatrudnionych w aptekach otwartych wymiar określony w ust. 1 obejmuje normalną pracę w aptece z wyłączeniem dyżurów nocnych lub pogotowia pracy.

5. W razie przejścia pracownika farmaceutycznego do pracy w innej komórce organizacyjnej lub do innego rodzaju pracy, w której obowiązuje wyższy szczebel uposażenia podstawowego, pracownik otrzymuje to uposażenie z dniem pierwszym najbliższego miesiąca po zmianie miejsca pracy.

6. W razie przejścia do pracy w innej komórce organizacyjnej lub do innego rodzaju pracy, w której obowiązuje niższy szczebel uposażenia podstawowego, pracownik otrzymuje to uposażenie po uprzednim wypowiedzeniu dokonanym zgodnie z przepisami prawa pracy.

§ 6. Dyrektor zarządu aptek może w ramach zatwierdzonego funduszu płac, za zgodą rady zakładowej, zaseregować pracowników, o których mowa w § 1, w wyjątkowo uzasadnionych wypadkach do stawki uposażenia bezpośrednio wyższej niż przewidują przepisy dla danego stanowiska.

Dodatkowe wynagrodzenie za dyżury nocne i pogotowie pracy.

§ 7. 1. Za pełnienie każdego dyżuru nocnego w aptece otwartej trwającego do 12 godzin wypłaca się pracownikom farmaceutycznym wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości:

- 1) zł 78 — w miastach będących siedzibą wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) oraz w miastach liczących ponad 100.000 mieszkańców,
- 2) zł 72 — w innych miejscowościach.

2. Za dyżury nocne trwające ponad 12 godzin wypłaca się dodatkowo za każdą godzinę przekraczającą 12 godzin $\frac{1}{12}$ część stawki określonej w ust. 1.

3. Dyżurem nocnym jest przebywanie pracownika farmaceutycznego w aptece otwartej poza godzinami jej normalnych czynności, przy pełnej gotowości do świadczenia usług osobom zgłaszającym się do apteki w celu nabycia leków i artykułów sanitarnych do niezwłocznego zastosowania.

§ 8. 1. Za pełnienie pogotowia pracy w aptece otwartej wypłaca się pracownikom farmaceutycznym wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 600 zł miesięcznie. Jeżeli pogotowie pracy wykonuje dwóch lub więcej pracowników tej samej apteki, wynagrodzenie to dzieli się pomiędzy nich w stosunku do czasu gotowości do wykonywania tych obowiązków.

2. Pogotowiem pracy jest pełna gotowość pracownika farmaceutycznego apteki otwartej do świadczenia usług osobom zgłaszającym się do apteki poza godzinami jej normalnych czynności w celu nabycia leków i artykułów sanitarnych potrzebnych do niezwłocznego zastosowania — bez obowiązku stałego przebywania w aptece.

§ 9. 1. Do uposażenia przysługującego pracownikowi farmaceutycznemu za czas uzasadnionej nieobecności w pracy, za który pracownik w myśl obowiązujących przepisów zachowuje prawo do uposażenia, wlicza się oprócz miesięcznego uposażenia podstawowego i stałych dopłat — również średnie wynagrodzenie dodatkowe za pełnienie dyżuru nocnego lub pogotowia pracy z trzech bezpośrednio poprzedzających nieobecność miesięcy, jeżeli pełnienie dyżurów (pogotowia pracy) ma charakter stały, a także średnie wynagrodzenie dodatkowe z okresu ostatnich trzech miesięcy poprzedzających przerwę w pracy za godziny nadliczbowe stale występujące.

2. Jeżeli apteka lub punkt apteczny został w całości lub częściowo unieruchomiony z powodu remontu lub z innych uzasadnionych przyczyn i z tego powodu pracownik farmaceutyczny nie pełni w nim dyżurów lub pogotowia pracy, wypłaca mu się przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące przeciętne wynagrodzenie za dyżury.

3. Jeżeli pracownik farmaceutyczny, o którym mowa w ust. 2, pełni dyżury w innym zakładzie pracy, przysługuje mu prawo wyboru wynagrodzenia określonego w ust. 2 albo wynagrodzenia za pełnione dyżury.

§ 10. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia określi szczegółowe zasady pełnienia dyżurów nocnych i pogotowia pracy, a także warunki, w których pełnienie dyżurów nocnych (pogotowia pracy) ma charakter stały.

§ 11. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia może ustalić dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe za wykonywanie w aptekach czynności innych niż określone w §§ 7 i 8.

Dodatkowe wynagrodzenie za pracę na niektórych stanowiskach.

§ 12. 1. Stawki uposażenia podstawowego (§ 2 ust. 1) pracowników farmaceutycznych zatrudnionych na określo-

nych stanowiskach podwyższa się od zł 200 do 800 w zależności od zakresu odpowiedzialności.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia oraz w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac określi rodzaje stanowisk, do których przywiązane będzie dodatkowe wynagrodzenie miesięczne (ust. 1), oraz ustali wysokość tego wynagrodzenia i zasady wypłacania.

Dodatkowe wynagrodzenie za pracę na niektórych terenach.

§ 13. 1. Pracownikom farmaceutycznym zatrudnionym w aptekach i punktach aptecznych na terenach, na których występuje dotkliwy brak kadr farmaceutycznych, może być przyznane na okres przejściowy dodatkowe wynagrodzenie w wysokości od 200 do 700 zł miesięcznie.

2. Decyzję o przyznaniu dodatkowego wynagrodzenia podejmuje kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium rady narodowej stopnia wojewódzkiego na wniosek kierownika zakładu społecznego służby zdrowia, dyrektora zarządu aptek lub dyrektora przedsiębiorstwa uzdrowiskowego.

3. W stosunku do pracowników farmaceutycznych zatrudnionych w aptekach resortu komunikacji uprawnienia w zakresie przyznawania dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, przysługują Ministrowi Komunikacji.

Zasady wypłacania dodatkowych wynagrodzeń.

§ 14. 1. Pracownikowi, który przez okres przekraczający 3 miesiące nie pełni obowiązków uzasadniających prawo do dodatkowych wynagrodzeń (§§ 12 i 13), mogą być one wypłacane nadal za zgodą organu sprawującego bezpośredni nadzór nad zakładem pracy.

2. Dodatkowe wynagrodzenia określone w §§ 12 i 13 nie przysługują pracownikowi zawieszonemu w pełnieniu obowiązków służbowych.

Nagrody.

§ 15. 1. Wyróżniającym się w pracy pracownikom zatrudnionym w aptekach otwartych mogą być raz na kwartał przyznane nagrody.

2. Nagroda nie może przekraczać 25% uposażenia podstawowego pracownika.

3. Na wypłatę nagród mogą być przeznaczone oszczędności w planowanym funduszu płac. Fundusz nagród nie może przekraczać 5% funduszu płac pracowników aptek otwartych.

4. O przyznaniu nagrody decyduje dyrektor zarządu aptek w porozumieniu z radą zakładową.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 16. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia może przyznać uposażenie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu pracownikom zatrudnionym przy wykonywaniu analiz w laboratoriach kontrolnych, a posiadającym kwalifikacje równorzędne z kwalifikacjami pracowników farmaceutycznych.

§ 17. Magistrom farmacji, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia pobierali dodatek za stopień naukowy doktora nauk lub kandydata nauk, zatrudnionym w aptekach i innych zakładach społecznych służby zdrowia oraz laboratoriach kontrolnych w wymiarze określonym w § 5 ust. 1, przysługuje nadal ten dodatek na zasadach obowiązujących w dniu 31 maja 1966 r.

§ 18. Pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje:

- 1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),
- 2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 19. 1. Dla pracowników objętych rozporządzeniem przejściowy dodatek mieszkaniowy wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239) w kwocie ustalonej przez wynajmującego w wyciągu z karty lokatorskiej ulega z dniem 1 czerwca 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto, uzyskanej w wyniku regulacji, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę wynagrodzenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów wynagrodzenia, tj. uposażenia podstawowego oraz dopłat do tego uposażenia w głównym miejscu pracy.

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku, pozostałą część dodatku po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 i 2 wypłaca się do dnia 31 grudnia 1966 r.

4. Począwszy od 1 stycznia 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku na każde półrocze, począwszy od I półrocza 1967 r., przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu bazowego, tj. od 1 września 1964 r. do 31 sierpnia 1965 r., powiększonego o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 czerwca 1966 r. (ust. 2).

6. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 5 zarobku bazowego skutkuje obniżeniem w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku, niezależnie od

wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu, niezależnie od obliczeń półrocznych, dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

9. Upoważnia się Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do określenia w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej i Centralną Radą Związków Zawodowych sposobu rozliczenia przejściowych dodatków mieszkaniowych wypłaconych za miesiąc czerwiec 1966 r. z uwzględnieniem przepisów ust. 1—8.

§ 20. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wynagrodzenia pracowników farmaceutycznych oraz wynagrodzenia innych pracowników zatrudnionych w aptekach otwartych i kolejowych (Dz. U. Nr 74, poz. 378).

2. Do czasu wydania odpowiednich przepisów na podstawie niniejszego rozporządzenia utrzymuje się w mocy przepisy wydane na podstawie rozporządzenia wymienionego w ust. 1 dotyczące:

- 1) zasad obliczania stażu pracy pracowników farmaceutycznych,
- 2) zasad pełnienia dyżurów nocnych i pogotowia pracy w aptekach społecznych,
- 3) wynagrodzenia ryczałtowego dla kierowników aptek otwartych za prowadzenie punktów aptecznych,
- 4) wynagrodzenia niektórych pracowników zatrudnionych przy wykonywaniu analiz w laboratoriach kontrolnych.

§ 21. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Ministrowi Finansów oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r., z tym że podwyżka wynagrodzenia za miesiąc czerwiec 1966 r. wynikająca z regulacji ulega zmniejszeniu o wypłacony za ten miesiąc dodatek mieszkaniowy lub odpowiednią jego część, jeżeli pracownik traci wskutek podwyżki prawo do tego dodatku w całości lub w części.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

124

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie uposażenia średniego personelu medycznego.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie reguluje uposażenie:

- 1) starszych felczerów, felczerów, pielęgniarek, instruktorów higieny, dietetyczek, psychotechników, techników chemicznych, położnych, asystentek pielęgniarskich, higienistek szkolnych, dyplomowanych opiekunek dziecięcych, masażyistów, piastunek dyplomowanych, młodszych pielęgniarek, pielęgniarek przyuczonych, przyuczonych laborantów medycznych, dietetyczek przyuczonych, masażyistów przyuczonych i techników protez ocznych, zatrudnionych:

- a) w zakładach społecznych służby zdrowia,
- b) w zakładach pomocy społecznej,
- c) w zarządach kolejowej służby zdrowia oraz
- d) w przedsiębiorstwach uzdrowiskowych,
- 2) ortoptystów, instruktorów terapii zajęciowej posiadających pełne średnie wykształcenie, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej,
- 3) techników medycznych, instruktorów terapii zajęciowej posiadających dyplom państwowej szkoły medycznej oraz preparatorów i wykwalifikowanych pomocy dentystycznych, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej,
- 4) instruktorów gimnastyki leczniczej i logopedów zatrudnionych w zakładach służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej,
- 5) kontrolerów sanitarnych zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.